

Rozpoczynając ten cykl spotkań naukowych, przywołana została tradycja łódzkich badań i konferencji gerontologicznych, realizowanych w Zakładzie Oświaty Dorosłych UŁ w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych XX wieku. Przedmiotem tej pierwszej z cyklu konferencji był teoretyczny namysł i badania empiryczne nad obiektywnymi i subiektywnymi wymiarami życia człowieka w starości. W ramach konferencji poruszone zostały między innymi zagadnienia związane ze zdrowiem, aktywnością fizyczną osób starszych, opieką i wsparciem w starości, biograficznością, starością trudną, pracą, uczeniem się w starości, człowiekiem starszym w środowisku społecznym, rozwojem w późnej dorosłości oraz jakością życia w starości. W ramach ośmiu sekcji wygłoszono 54 referaty. W trakcie trzech sesji plenarnych głos zabrano 15 prelegentów. Konferencja ta nie tylko pozwoliła na postawienie diagnozy związanej z obiektywnymi uwarunkowaniami życia w starości, ale także zaakcentowała bogate subiektywne tło życia starego człowieka, uwidocznione między innymi w badaniach biograficznych. I Konferencja Gerontologiczna „Refleksje nad starością – Obiektywny i subiektywny wymiar starości” stworzyła uczestnikom okazję do namysłu nad teorią i praktyką, co niewątpliwie przyczyniło się do pogłębienia obrazu starości i starzenia się oraz pełniejszego zrozumienia tych aspektów ludzkiego życia. Pod koniec roku ukaże się publikacja, która jest aktualnie w przygotowaniu. Kolejna konferencja z tego cyklu planowana jest na rok 2016.

Marcin Muszyński

Konferencja
„Nowy model kształcenia przez całe życie w budowaniu
potencjału rozwojowego uczelni”
Bydgoszcz, 10–11 grudnia 2014 r.

Dnia 11 grudnia 2014 roku w Wyższej Szkole Gospodarki w Bydgoszczy odbyła się konferencja upowszechniająca rezultaty innowacyjnego projektu pt. *Nowy model kształcenia przez całe życie w budowaniu potencjału rozwojowego uczelni*, realizowanego przez Wyższą Szkołę Biznesu w Pile. Miejszem realizacji konferencji była nie – jak mogłoby się wydawać – konkurencyjna uczelnia wyższa, lecz partnerska dla WSB w Pile – Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy, która testowała wśród swoich studentów oraz słuchaczy uni-

wersytetu trzeciego wieku wypracowany przez realizatorów projektu z WSB innowacyjny model edukacji ustawicznej.

Celem konferencji była m.in. prezentacja wypracowanego modelu kształcenia przez całe życie, przystosowanego do realizacji na uczelniach wyższych, ukazanie możliwości praktycznego zastosowania narzędzi coachingu i mentoringu jako form rozwoju osobistego i wspierania kariery indywidualnej uczestnika procesu edukacyjnego, a także stworzenie forum wymiany myśli i doświadczeń dydaktyków akademickich w zakresie implementacji coachingu i mentoringu jako innowacyjnych metod w zakresie kształcenia przez całe życie.

Konferencję rozpoczęło wystąpienie dr Małgorzaty Burzyńskiej oraz dr Moniki Kłos, z WSB w Pile, które zaprezentowały uczestnikom konferencji narzędzia i modele wypracowane w czasie dwóch lat realizacji projektu oraz podzieliły się wnioskami z okresu testowania produktów na czterech innych uczelniach wyższych, w których wdrożono nowy model dzielenia się wiedzą. Wśród prelegentów konferencji znaleźli się również: dr hab. Hanna Solarczyk-Szwec, prof. UMK, która w swoim wystąpieniu zatytułowanym „Uczyć się przez całe życie – dlaczego? jak?” przedstawiła historyczny zarys oraz współczesne trendy i idee edukacji całościowej; dr Alicja Kozubska, prof. WSG, która przygotowała wystąpienia zatytułowane „Krajowe Ramy Kwalifikacji jako okazja do rozwoju kompetencji nauczycieli akademickich”. W swojej prezentacji prorektor ds. kształcenia bydgoskiej WSG wskazała m.in., jak od czterech lat od wprowadzenia nowelizacji Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym zmieniają się pod wpływem nowych zadań kompetencje pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych. Kolejną prelegentką była dr Alina Matlakiewicz z WSG, której wystąpienie zatytułowane było „Dorośli uczą się inaczej”. Prelegentka, która jest m.in. współautorką książki pt. *Dorośli uczą się inaczej*, przybliżyła uczestnikom psychospołeczne oraz andragogiczne uwarunkowania edukacji osób dorosłych, wskazując specyfikę pracy dydaktycznej na uczelni wyższej. Ostatnim prelegentem części plenarnej był doc. Przemysław Ziółkowski, który w swoim wystąpieniu zatytułowanym „Dobre praktyki w zakresie kształcenia ustawicznego” przedstawił dorobek WSG w Bydgoszczy w podejmowanych inicjatywach na rzecz edukacji całościowej, do której zalicza się m.in. przedszkole akademickie działające przy WSG, coroczne półkolonie naukowe dla dzieci, uniwersytet dziecięcy, uniwersytet rodzinny, regionalną sieć uniwersytetów trzeciego wieku, akademię edukacji międzypokoleniowej i wiele innych inicjatyw bydgoskiej uczelni. Część plenarną konferencji zakończyła dyskusja prelegentów oraz uczestników konferencji, moderowana przez dr Marzenę Sobczak-Micha-

łowską. W trakcie dyskusji pojawiło się wiele cennych uwag i wniosków dotyczących kondycji współczesnego szkolnictwa wyższego w Polsce oraz jego zdolności i możliwości organizacyjnych, a także osobowych do wdrażania różnych innowacyjnych modeli edukacji całościowej.

Konferencję poprzedziły warsztaty dydaktyczne dla kadr uczelni wyższych, zorganizowane dzień wcześniej, tj. 10 grudnia 2014 roku. Uczestnicy warsztatów wzięli udział w czterech blokach zajęć: *Wykorzystanie m-learningu w dydaktyce akademickiej*, bloku prowadzonym przez mgr inż. Janusza Dargiewicza, *Zastosowanie neurodydaktyki w dydaktyce akademickiej*, prowadzonym przez mgr Agnieszkę Ważny, *Narzędzie coachingu i mentoringu w pracy wykładowcy*, prowadzonym przez mgr Joannę Sikorę oraz w *Warsztatach motywacji i kreatywności dla nauczycieli akademickich*, prowadzonych przez mgr Magdalenę Markowską. Sesję warsztatową zamykała dyskusja pt. *Możliwości i ograniczenia zastosowania narzędzi coachingu i mentoringu w dydaktyce akademickiej*, moderowana przez doc. Przemysława Ziółkowskiego. Dzięki udziałowi w warsztatach nauczyciele akademicy mieli okazję poznać w praktyce innowacyjne metody pracy ze studentami oraz otrzymać gotowe materiały i scenariusze zajęć do wykorzystania w swojej pracy dydaktycznej. Poza możliwościami wdrażania coachingu i mentoringu uczestnicy zajęć poznali uwarunkowania metody tutoringu oraz przetestowali skuteczność zastosowana w dydaktyce akademickiej narzędzi m-learningu. Uczestnicy warsztatów zostali także zapoznani z dynamicznie rozwijającą się w ostatnim czasie neurodydaktyką. Na warsztatach przybliżono wnioski płynące z neuronauk, ze szczególnym uwzględnieniem zmian, jakie zachodzą w mózгах osób na skutek kontaktu z nowymi technologiami. Z uczestnikami zajęć podjęto próbę odpowiedzi na nurtujące środowisko edukacyjne, często kontrowersyjne pytania: Czy współczesne szkoły oraz uczelnie wyższe ułatwiają, czy też utrudniają pracę mózgu?, Czy współczesne szkoły oraz uczelnie wyższe pozwalają na pełne wykorzystanie potencjału uczniów i studentów?, Czy współcześni nauczyciele oraz wykładowcy potrafią mądrze stosować nowoczesne technologie informacyjno-komunikacyjne jako narzędzia wspierania procesu edukacji?, Dlaczego uczniowie właśnie w szkole tracą motywację do uczenia się? Dzięki przyjętej na zajęciach warsztatowej formule zajęć uczestnikom stworzono możliwość wymiany myśli i doświadczeń z własnej pracy dydaktycznej, co zostało uznane za dużą wartość spotkania.

Dużym atutem konferencji był fakt, że wszyscy uczestnicy otrzymali bogate pakiety materiałów metodycznych wypracowanych w okresie realizacji projektu, w tym płytę CD z loginem i hasłem dostępu do wypracowanego internetowego *Nawigatora Lifelong Learning*, który zawiera szereg

materiałów dydaktycznych oraz tekstów do diagnozowania luk kompetencyjnych. Każdy z uczestników konferencji otrzymał także wydaną specjalnie na tę okazję publikację zatytułowaną *Perspektywy kształcenia ustawicznego w uczelni. Dobre praktyki projektu „Nowy model kształcenia przez całe życie w budowaniu potencjału rozwojowego uczelni”*.

Przemysław Ziółkowski

Nowa inicjatywa Komisji Europejskiej – Elektroniczna platforma na rzecz uczenia się dorosłych w Europie (EPALE)

Dnia 1 października 2014 roku pod adresem www.ec.europa.eu/epale została uruchomiona Elektroniczna Platforma na rzecz Uczenia się Dorosłych w Europie (Electronic Platform for Adult Learning in Europe – EPALE), dedykowana specjalistom w obszarze edukacji dorosłych: m.in. szkoleniowcom, nauczycielom osób dorosłych, decydentom, naukowcom oraz wolontariuszom. EPALE jest jednym z narzędzi Komisji Europejskiej, mającym na celu wspieranie rozwoju kompetencji kadr edukacji dorosłych, a w dalszej perspektywie przyczynienie się do poprawy jakości uczenia się dorosłych w Europie. Platforma finansowana jest ze środków programu Erasmus+, sektor Edukacja dorosłych, i oferuje kadrom edukacji dorosłych możliwość podjęcia innego rodzaju współpracy niż ta realizowana w ramach projektów dofinansowywanych ze środków programu.

W założeniu platforma EPALE ma stać się główną witryną internetową poświęconą uczeniu się dorosłych w Europie, oferującą grupom docelowym